Περί του Ιούδα και της προδοσίας του

Σήμερα θα δούμε ένα άλλο ενδιαφέρον θέμα που κραυγάζει για την ανιστορικότητα και τη μυθοπλασία των Ευαγγελίων. Ένα θέμα πάνω στο οποίο έχει χυθεί πολύ θεολογικό μελάνι. Την περίπτωση του Ιούδα του Ισκαριώτη και της προδοσίας του.

Ως γνωστόν τα πρώτα χριστιανικά κείμενα που γνωρίζουμε σίγουρα είναι οι *Επιστολές*, αλλά σε αυτές δεν υπάρχει τίποτα καταχωρημένο περί Ιούδα, τίποτα που να μιλάει για προδοσία και γενικά κανένα σίγουρο στοιχείο για ιστορική εμφάνιση του Ιησού. Τα σενάρια αυτά τα βλέπουμε μόνο στα *Ευαγγέλια* και ακολούθως κάτι σχετικό θα δούμε στις *Πράξεις*.

Έχουμε ήδη αναφερθεί στα *Ευαγγέλια*, ότι είναι πλαστογραφημένα και δεν ξέρουμε τους συγγραφείς τους, Γνωρίζουμε όμως πλέον ότι όλα αντιγράφουν το *Κατά Μάρκον*, που γράφηκε μακριά από την Παλαιστίνη και δεν έχει ιδέα για την γεωγραφία της, εμπλουτίζοντάς το, διορθώνοντάς το και διαστρέφοντάς το ανά σημεία, για να τονίσουν διαφορετική θεολογία. Έτσι ξεκινάμε από τα *Συνοπτικά*, συνεχίζουμε με τις *Πράξεις* και τέλος θα καταλήξουμε στο το *Κατά Ιωάννην* για να δούμε όλες τις πληροφορίες που μπορούμε να έχουμε και πως διαμορφώνεται πιο εμπλουτισμένο το αρχικό σενάριο .

1.1 το *Κατά Μάρκον*

> *[13] Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ* ***προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός*** *· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. [14]* ***καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ’ αὐτοῦ****, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν [15] καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· [16] καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· [17] καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὅ ἐστιν, Υἱοὶ βροντῆς· [18] καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ*

Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, [19] καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Μαρ 3.13.

1.2 Το σημαντικό εδώ εκτός από τα ονόματα των ακολούθων είναι το «προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησε δώδεκα». Η σχετική μετάφραση της Βιβλικής Εταιρείας, γράφει:

Ο Ιησούς...καλεί κοντά του αυτούς που ήθελε, κι όταν εκείνοι ήρθαν σ' αυτόν διάλεξε δώδεκα, για να είναι μαζί του και να τους στέλνει να κηρύττουν·

Άρα ο Ιησούς διάλεξε αυτούς που ήθελε ο ίδιος. Ήταν επιλογή του και αν δεχτούμε ότι ήταν θεός και μάλιστα παντογνώστης, ήξερε τι ακριβώς θα συνέβαινε. Στην συνέχεια θα δούμε ότι οι ακόλουθοι αναβαθμίζονται σε μαθητές και τέλος σε αποστόλους.

1.3. Λίγο παρακάτω αναφέρεται ένας Ιούδας, αλλά δείχνει να είναι άλλο πρόσωπο:

[3] οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Μαρ. 6.3

Ο Ιούδας αυτός δεν φαίνεται να είναι ο Ισκαριώτης, αναφέρεται συχνά ως ο «Άλλος Ιούδας» και εδώ μας λέει ότι είναι αδερφός του Ιησού και των υπολοίπων. Σε άλλα *Ευαγγέλια* αναφέρεται ως απόστολος. Έχει όμως ενδιαφέρον ότι υπάρχει η καθολική επιστολή του Ιούδα που δεν αναφέρει ότι είναι αδερφός του Ιησού, αλλά μόνο του Ιακώβου, αυτού που τον αναφέρουν συχνά ως «αδελφόθεο» ή κάποιου άλλου(;), ας δούμε πως ξεκινάει:

[1] Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Ιούδα 1.1

Μάλιστα στην συγκεκριμένη επιστολή, αν όντως ήταν δικιά του, διαχωρίζει τη θέση του από τους αποστόλους.

Ακόμα πιο περίεργο στις *Πράξεις* αυτός ο Ιούδας αναφέρεται ως απόστολος και γιος Ιακώβου.

καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

Πρξ 1.13

Επειδή δεν είναι αυτό το θέμα μας, όσο και αν τονίζει την μη αληθοφάνεια, θα προχωρήσουμε στο *Κατά Μὰρκον* :

1.4 Στο επόμενο σχετικό συμβάν βρισκόμαστε στη Βηθανία, στην οικία Σίμωνος του λεπρού, και έχουμε το μπάνιο με το πανάκριβο μύρο και μια ανώνυμη γυναίκα που ανέλαβε την διεξαγωγή του:

> *[3] Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. [4] ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; [5] ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. [6] ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτήν·*
> *Μαρ 14.3.*

Η αναφορά αυτή θα δούμε στα επόμενα ευαγγέλια τι σχέση μπορεί να έχει με το θέμα μας. Να σημειωθεί εδώ το "*ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ λέγοντες*" δηλαδή **βρισκόντουσαν εκεί και κάποιοι** που αγανάκτησαν για το συμβάν, θα δούμε πως θα μεταμορφωθεί στα επόμενα.

1.5 Στην συνέχεια μπαίνουμε στην ουσία της παράδοσης:

> *[10] Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. [11] οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ...*

> *[19] οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, Μή τι ἐγώ; καὶ ἄλλος, Μή τι ἐγώ; [20] ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. [21] ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.*
> *Μαρ. 14.3-21*

1.6 Βλέπουμε λοιπόν μετά το μπάνιο μια αλληλουχία συγκεκριμένων γεγονότων που μας οδηγούν στο Μυστικό Δείπνο, όπου διαδραματίζεται η επόμενη πράξη, αφού προηγουμένως υπήρξε συνεννόηση του Ιούδα με τους αρχιερείς, χωρίς να εξηγεί πως του ήρθε και αποφάσισε ο Ιούδας την προδοσία.

Ενδιαφέρον έχει η κατάρα στο τέλος για τον προδότη που δείχνει να τον γνωρίζει αλλά δεν τον κατονομάζει και επιπλέον η ερώτηση όλων των μαθητών όπως αναφέρει «Μή τι ἐγώ;».
Έχουμε τέλος την ασαφή απάντηση ότι «προδότης είναι αυτός που έκανε παπάρα μαζί μου»

1.7 Ακολουθεί η πορεία όλων προς το χωρίο Γεσθημανή όπου και εκεί γίνεται και η αναγγελία στον Πέτρο ότι θα απαρνηθεί τον Ιησού τρεις φορές. Δεν αναφέρεται πουθενά το πότε ο Ιούδας έφυγε από την παρέα, ενώ τον βλέπουμε ξαφνικά να εμφανίζεται από το πουθενά, με τον όχλο και τους Γραμματείς:

> *[42] ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδού, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε. [43] Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. [44] δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. [45] καὶ ἐλθών, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει, Ῥαββί, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. [46] οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.*
> *Μαρ. 14.42-46*

1.8 Εδώ είδαμε, το φιλί, την σύλληψη και αμέσως μετά ο Ιούδας εξαφανίζεται.
Για το *Κατά Μάρκον* δεν υπάρχει καμία άλλη πλέον νύξη.

Ήδη υπάρχουν κάποια ερωτήματα. Πως έφυγε ο Ιούδας από την παρέα των μαθητών, χωρίς να γίνει αντιληπτός και να μην συζητηθεί η αποχώρησή του και σε συνδυασμό με τα όσα αναφέρθηκαν πριν. Και φυσικά προς τι η κατάρα τη στιγμή που ο Ιούδας όπως είδαμε ήταν επιλογή του ίδιου του Ιησού που υποτίθεται ήξερε τί θα συμβεί; Ή δεν ήταν καλός στις επιλογές του ή ήξερε τι έκανε, όλα ήταν σχεδιασμένα οπότε η κατάρα δείχνει κακία.

2.1 Στο *Κατά Λουκάν*

Το ευαγγέλιο αυτό όπως είπαμε ήδη αντιγράφει το *Κατά Μάρκον* και προσθέτει τα δικά του.

Η πρώτη φορά και εδώ που αναφέρεται ο Ιούδας όπως και στο προηγούμενο, είναι στην κλήση των μαθητών:

> [12] *Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.* [13] *καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·* ***καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε****,* [14] *Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,* [15] *Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἁλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν,* [16] *Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.*
> *Λου.* 6.12

Εδώ βλέπουμε ότι υπάρχουν πολλοί μαθητές και από αυτούς εξέλεξε 12. Ο "Θαδδαῖος" του *Κατά Μάρκον* εδώ αντικαταστάθηκε με τον άλλο Ιούδα που είναι και εδώ γιος Ιακώβου. Το σημαντικό είναι ότι ο Ιησούς εξέλεξε ο ίδιος τους δώδεκα από ένα αδιευκρίνιστο σύνολο.

2.2 Να σημειωθεί ότι το *Κατά Λουκάν*, δεν αναφέρει καθόλου το συμβάν στο σπίτι του Σίμωνος του λεπρού στη Βηθανία και το πανάκριβο μύρο ή την ανώνυμη γυναίκα.

2.3 Συνεχίζουμε με το βασικό συμβάν:

> [3] *Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.* [4] *καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.* [5] *καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.* [6] *καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.*
> *Λου.* 22.3.

Η διαφοροποίηση εδώ από το *Κατά Μάρκον* είναι η είσοδος του Σατανά στο παιχνίδι και ότι μαζί με τους αρχιερείς μπήκαν και οι "στρατηγοί" ό,τι και να σημαίνει αυτό.

2.4 Ακολουθεί ο Μυστικός Δείπνος:

> *[21] πλὴν ἰδού, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. [22] καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. [23] καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. [24] Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.*
> *Λου. 22.21.*

Εδώ έχουμε τα ίδια περίπου με το *Κατά Μάρκον* και τη γνωστή κατάρα, αλλά λείπει η ερώτηση «Μή τι ἐγώ». Αντί αυτής στο *Κατά Λουκάν* έχουμε συζήτηση και φιλονικία μεταξύ των μαθητών, περί του ποιος μπορεί να είναι ο καταδότης.

2.5 Ακολούθως εδώ γίνεται στο ίδιο τον χώρο του Μυστικού Δείπνου η αναγγελία στον Πέτρο ότι θα τον απαρνηθεί τρεις φορές, σε αντίθεση με το *Κατά Μάρκον* που έγινε όπως είδαμε πριν, όταν βρισκόντουσαν στη Γεσθημανή, και ακολούθως πάνε γενικά στο Όρος των Ελαιών. (Η Γεσθημανή είναι στους πρόποδες του όρους).

> *[39] Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.*

Οι μαθητές, όλοι; Δεν αναφέρει κάτι. Ούτε εδώ έχουμε πληροφορία για το πως και πότε έφυγε ο Ιούδας για να πάει στους Γραμματείς και στρατηγούς εδώ.

2.6 Ακολουθεί η Σύλληψη:

> *[47] Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. [48] ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; [49] ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;*
> *Λου. 22.47.*

Η βασική διαφορά εδώ είναι η προσθήκη με τα μαχαίρια που ζήτησε ο Ιησούς νωρίτερα για να πάρουν πριν φύγουν:

> [36] *εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν*

και δικαιολογεί το συμβάν με την συμπλοκή, που αναφέρεται και στο *Κατά Μάρκον*. Ούτε εδώ έχουμε τίποτα επιπλέον περί Ιούδα.

3.1 Στο *Κατά Ματθαίον*

> *καὶ **προσκαλεσάμενος** τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν* [2] *Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·* [3] *Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·* [4] *Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.*
> *Ματ. 10.1*

Εδώ βλέπουμε ότι επανήλθε ο Θαδδαίος και εξοστρακίστηκε ο άλλος Ιούδας που παρεμβλήθηκε στο *Κατά Λουκάν*. Οι “ακόλουθοι” που έγιναν “μαθητές και απόστολοι”, τώρα ξαναγύρισαν ως “μαθητές”. Εδώ η λέξη κλειδί γίνεται λίγο πιο στρογγυλεμένη. Θυμίζω «Προσκάλεσε αυτούς που αυτός ήθελε», και «εξέλεξε» στα δύο προηγούμενα που δείχνουν ισοδύναμα. Εδώ απλώς «προσκάλεσε».

3.2 Ακολουθώντας το *Κατά Μάρκον* έχει και αυτός το συμβάν με το μπάνιο και το πανάκριβο μύρο που ξέχασε να αναφέρει ή αγνοεί το *Κατά Λουκάν*:

> [6] *Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,* [7] *προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.* [8] *ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;*
> *Ματ. 26.2.*

Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι οι “κάποιοι” που βρέθηκαν εκεί τυχαία στο *Κατά Μάρκον* εδώ εμφανίζονται ως “οι μαθητές” του προφανώς όλοι.

3.3 Ακολούθως ο Ιούδας αναφέρεται πάλι στο γνωστό επεισόδιο κατά τον Μυστικό Δείπνο:

> *Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.* [22] *καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε;* [23] *ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.* [24] *ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι’ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.* [25] *ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπε, Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.*
> *Ματ. 26.21.*

Εδώ έχουμε πάλι την αναγγελία της προδοσίας, την αδιευκρίνιστη παπάρα, τη γνωστή κατάρα και μια επιπλέον πινελιά. Δεν γίνεται έντονη συζήτηση μεταξύ τους όπως στο *Κατά Λουκάν.* Όλοι οι μαθητές λένε το «Μήτι ἐγώ εἰμι» όπως στο *Κατά Μάρκον*, αλλά αφού γίνει η αναφορά στην παπάρα, ο ίδιος ο Ιούδας μόνο ξαναρωτάει τον Ιησού και εκείνος απαντάει «Σὺ εἶπας».

3,4 Ακολούθως όπως και στο *Κατά Λουκάν*:

> [30] *Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.*

Ακολουθεί η δήλωση για την απάρνηση του Πέτρου και

> [36] *Τότε ἔρχεται μετ’ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ*

Που εδώ ταυτίζεται με το *Κατά Μάρκον*, αφού έσπασε το συμβάν σε δύο.

3.5 Ακολουθεί η σύλληψη:

> [47] *Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων*

τοῦ λαοῦ. [48] ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. [49] καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. [50] ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
Ματ. 26.47.

Εδώ το σενάριο είναι παρόμοιο σχεδόν με των υπολοίπων, όμως και για πρώτη φορά έχουμε μια νέα προσθήκη που μας εξηγεί τι έγινε με τον Ιούδα μετά το συμβάν:

[3] Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, [4] λέγων, Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. [5] καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. [6] οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. [7] συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. [8] διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. [9] τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· [10] καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.
Ματ. 27.3.

Εδώ έχουμε την μεταμέλεια και την αυτοκτονία του που οι άλλοι Ευαγγελιστές αγνοούν.

3.6 Μην σας παραπλανήσει η υποτιθέμενη ρήση του Ιερεμία, δεν υπάρχει. Υπάρχει κάτι σχετικό μόνο στον *Ζαχαρία* 11.12, παντελώς άσχετο με το θέμα, που μας δείχνει άγνοια των γραφών και συγγραφή από μνήμης. Για το κείμενο του Ζαχαρία και τι θέλει να πει, μπορείτε να πάρετε μια ιδέα από εδώ και ακόμα περισσότερες στη βιβλιογραφία που παρέχει η wiki και ειδικά αυτήν.

Το « *ἕως τῆς σήμερον* » έχει ενδιαφέρον, γιατί δείχνει μεγάλη χρονική απόσταση από τα γεγονότα

4.1 Στις *Πράξεις*

Στην αρχή των *Πράξεων* έχουμε κάποιες πληροφορίες που έχουν σχέση με το θέμα μας. Να θυμίσω ότι ο συντάκτης τους δείχνει να είναι ο ίδιος ο συντάκτης του *Κατά Λουκάν*. Συμφωνεί λοιπόν στην απαρίθμηση των μαθητών με τους αντίστοιχους του *Κατά Λουκάν*, δηλαδή αναφέρει στους μαθητές τον Ιούδα (Τον άλλον Ιούδα) και όχι τον Θαδδαίο.

Έχει όμως μια άλλη εκδοχή για την συνέχεια του Ιούδα μετά από τη σύλληψη και το τέλος του από το *Κατά Ματθαίον* και μάλιστα τελείως διαφορετικό *:*

> *16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν. 17 ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. 18 (οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτ οῦ 19 καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ’ ἔστι Χωρίον αἵματος).*
> *Πρξ. 1.16.*

4.2 Δηλαδή « *οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ*», δηλαδή:

«Αυτός λοιπόν αγόρασε έναν αγρό με την αμοιβή για την άδικη του πράξη και, όπως έπεσε μπρούμυτα, σχίστηκε στο μέσον και όλα τα σπλάχνα του χύθηκαν έξω», που έρχεται σε αντίθεση με το *Κατά Ματθαίον* που μετανόησε, επέστρεψε τα χρήματα και αυτοκτόνησε με απαγχονισμό: «ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο», τον δε περίφημο αγρό υποτίθεται εκεί ότι τον αγόρασαν οι Γραμματείς.

Ενδιαφέρον έχει το « *ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης* », που δείχνει εκλογή στην τύχη και που έρχεται σε αντίθεση με την κατάληψη του διαβόλου κλπ, όσο και με την κατάρα του Ιησού, αλλά διακονία δηλαδή εξυπηρέτηση – προσφορά που κάποιος έπρεπε να αναλάβει, που μας δείχνει κάτι διαφορετικό από τα περί προδοσίας και κατάρας.

5.1 Στο *Κατά Ιωάννην*

Που δείχνει και το τελευταίο χρονικά. Εδώ δεν έχουμε απαρίθμηση των μαθητών για να τους συγκρίνουμε με τους Συνοπτικούς, αλλά να σημειωθεί ότι ο άλλος Ιούδας αναφέρεται ως μαθητής του (14.22), δηλαδή συμφωνεί με τον Λουκά και διαφωνεί με τους άλλους δύο, αφού κανένας Θαδδαῖος δεν αναφέρεται, έχουμε όμως το πως τους εξέλεξε:

> *[70] ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν; [71] ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.*
> *Ιωα. 6.70.*

Εδώ ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει ξεκάθαρα ότι ήδη από την εκλογή των μαθητών, εξέλεξε και έναν διαβολικό και μάλιστα μαθαίνουμε ότι ήταν γιος του Σίμωνος. Συνειδητά δηλαδή ο θεός της αγάπης, έβαλε τον λύκο μέσα στα πρόβατα που έρχεται φυσικά σε αντίθεση με την «διακονία» των Πράξεων, αλλά και με την αγάπη του Θεού.

5.2 Ακολούθως βρισκόμαστε στο σπίτι του Λάζαρου που αναστήθηκε, σε αντίθεση με τους Συνοπτικούς που αγνοούν το συμβάν, της ανάστασης αυτής αλλά και τον ίδιο τον Λάζαρο.

> *Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ..... ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. [4] λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, [5] Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων,*

καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; [6] *εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλὰ ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.*
Ιωα. 12.1

Η Μαρία η αδερφή της Μάρθας και του Λάζαρου δείχνει να κάνει ότι και η ανώνυμη γυναίκα στο σπίτι του Σίμωνος του λεπρού του *Κατά Μάρκον*. Δηλαδή το μπάνιο με το πανάκριβο μύρο. Εδώ όμως το «κάποιοι περαστικοί» του Κατά Μάρκον, που μετατράπηκε σε «οι μαθητές», εδώ έγινε ένας συγκεκριμένος μαθητής, δηλαδή ο Ιούδας, ως αυτός που αντιδρά για τη σπατάλη, ενώ ταυτόχρονα τον αναφέρει για πρώτη φορά ως κλέπτη του ταμείου των πτωχών.

Να σημειώσω πάλι ότι το συμβάν με το μύρο το αγνοεί το *Κατά Λουκάν*. Επίσης όλοι οι *Συνοπτικοί* αγνοούν την ανάσταση του Λαζάρου και γενικά τον Λάζαρο. Αντί αυτού οι δύο μόνο αναφέρουν τον Σίμωνα τον λεπρό όπου έγινε το συμβάν με το μύρο.

5.3 Επανερχόμαστε στον Ιούδα.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. [2] *καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ.*
Ιωα. 13.1

Έχουμε και εδώ την επέμβαση του Διαβόλου.

5.4 Πάμε τώρα στο Δείπνο, που εδώ δεν είναι ο γνωστός μας Μυστικός δηλαδή πασχαλινός, αλλά ένας απλός δείπνος, αφού γίνεται την παραμονη του Πάσχα (ως γνωστόν το *Κατά Ιωάννην* θεωρεί ως ημέρα του Πάσχα την Παρασκευή μετά τη Σταύρωση και όχι τη μέρα της Σταύρωσης των *Συνοπτικών*):

[21] *Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.* [22] *ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.* [23] *ἦν δέ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·* [24] *νεύει οὖν τούτῳ Σίμων*

Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. [25] ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, Κύριε, τίς ἐστιν; [26] ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. [27] καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον. [28] τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ... [30] λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.
Ιωα 13.21.

Ο συγγραφέας δίνει πολλές λεπτομέρειες που επεξηγούν και ενίοτε διαφωνούν με τα προηγούμενα. Εδώ οι μαθητές ούτε ρωτάνε, ούτε μαλώνουν αλλά κοιτιούνται μεταξύ τους. Ο καλούμενος και «*ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς*», υποτίθεται ο Ιωάννης, ρωτάει μόνο αυτός ποιος θα είναι ο καταδότης και ο Ιησούς απαντάει «αυτός που θα δώσω την παπάρα του ψωμιού». Την δίνει στον Ιούδα και του λέει «ό,τι είναι να κάνεις κάνε το γρήγορα». Το θέμα είναι ότι κανείς δεν κατάλαβε τι έγινε, ούτε ο Ιωάννης, αλλά είναι το μόνο κείμενο που μας δείχνει ότι τότε έφυγε ο Ιούδας, κάτι που όλοι οι άλλοι αγνοούν ή δεν σκέφτηκαν να το βάλουν στα δικά τους σενάρια.

Ας έρθουμε τώρα στο « *ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. [27] καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς.* » Δηλαδή το ψωμί που έδωσε ο Ιησούς περιείχε τον Σατανά; Εδώ έχουμε ξεκάθαρα σατανιστική φόρτιση του υποκειμένου, για να κάνει αυτό που πρέπει. Τελικά ο Σατανάς είναι αντίθετος με τον Ιησού ή υπηρέτης του για να πετύχει το σχέδιο;

5.5 Πάμε τώρα στην τελευταία πράξη:

[2] ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. [3] ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. [4] Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα ζητεῖτε; [5] ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. [6] ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

Ιωα. 18.2.

Εδώ δεν υπάρχει φιλί, μάλλον το θεώρησε ανάρμοστο. Ο Ιούδας οδηγεί στρατιώτες και υπηρέτες των αρχιερέων προς τους μαθητές και ο ίδιος Ιησούς παραδίδεται, ενώ ο Ιούδας μόλις είδε την αυτόβουλη παράδοση, υποχώρησε και έπεσε κάτω. Δεν ξαναναφέρεται το θέμα του Ιούδα.

5.6 Αυτό που έχει ενδιαφέρον στο συγκεκριμένο είναι η αναφορά

> *[24] αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, [25] καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.*
> *Ιωα. 2.24*

Εδώ μας λέει ότι ο Ιησούς δεν εμπιστευόταν τους ανθρώπους γιατί γνώριζε για τον κάθε ένα, τι σόι άνθρωπος ήταν.

Αντίστοιχα στο 1.48-49, ο Ιησούς διαλέγει τον Ναθαναήλ γιατί γνωρίζει ότι είναι ηθικός και ο Ναθαναήλ εξεπλάγη για την διαπίστωση του Ιησού.

Στο 5.1 αναφέρθηκε το σημείο (6.70) που ο Ιησούς λέει ότι τους εξέλεξε ως μαθητές και ήξερε ότι ο ένας από αυτούς είναι διάβολος.

Όπως διαπιστώνει και ο Φάνης Φάνητος, από όλα αυτά τα στοιχεία:

> *Ύστερα από αυτό τον εντοπισμό των συγκεκριμένων ευαγγελικών περιγραφών βγαίνει το συμπέρασμα και ειδικά σύμφωνα με τους παραπάνω στίχους του 2ου κεφαλαίου ότι ο Ιησούς δεν εμπιστευόταν τον εαυτό του σε ανήθικους επειδή γνώριζε τα εσώψυχα του καθενός και εκθείαζε την αδολότητα των συμπατριωτών του και υποψηφίων μαθητών όπως έκανε με τον Ναθαναήλ που αυτό δείχνει ότι αποστρέφεται την δολιότητα και τιμά την αδολότητα.*
>
> *Αφού λοιπόν στους επίμαχους στίχους αναφέρεται ότι ομολογεί ότι δική του επιλογή είναι ο κάθε μαθητής πως επιλέγει ένα δόλιο κλέφτη ανήθικο άνθρωπο τον Ιούδα στο στενό κύκλο των μαθητών του από τη στιγμή που γνωρίζει ως υποτιθέμενος Θεϊκός προορατικός προγνώστης το ηθικό κακό ποιόν του ότι και είναι υποψήφιος κλέφτης και προδότης; Ένας άνθρωπος σαν τον Ιούδα που*

μπαίνει σε ένα κύκλο ανθρώπων και τους κλέβει και μετά για το χρήμα ξεπουλάει τον δάσκαλο του και φίλο του έναν άγιο άνθρωπο,είναι απ' την αρχή χαλασμένη στόφα, ανήθικος και αδίστακτος. Δεν ήταν καλός άνθρωπος και ξαφνικά του γύρισε. Διαλέγει λοιπόν κατά τον ψευδοευαγγελιστή ο πανάγιος θεϊκός προγνώστης Ιησούς αυτόν τον τύπο για μαθητή του.

Και μάλιστα τον επιλέγει στον στενό κύκλο των πρωτοκλασάτων 12 και όχι στον υπόλοιπο των 70 ακόλουθων παρατρεχάμενων. Εδω ο πλαστογράφος απατεώνας ψευτοευαγγελιστής επειδή είναι απρόσεκτος πέφτει σε αντίφαση.

Και ερχόμαστε και στο αποκορύφωμα αυτής της παραλογίας των ψεμμάτων στο αρχαιότερο Ευαγγέλιο το δήθεν Κατά Μάρκον που στο κεφάλαιο 14 στίχος 21 αναφέρεται ότι ο Ιησούς στο μυστικό δείπνο δηλώνει για τον Ιούδα, (τον δόλιο προδότη και κλέφτη που ο ίδιος διάλεξε) ότι καλό θα ήταν να μην είχε γεννηθεί από αυτό που τον περιμένει για την προδοτική του πράξη!!! Και προσθέτουμε και αυτό το στοιχείο από το υποτιθέμενο κατά Μάρκον στο κάδρο της σύγκρισης για να αποδείξουμε ότι το κάθε ευαγγέλιο δεν αλληλοσυμπληρώνει το άλλο όπως υποστηρίζει η ψευδοθεολογία αλλά καλύτερα συμπληρώνει το κάδρο της γενικής αντίφασης και παραλογίας.

Και αναρωτιόμαστε λοιπόν θεολογικότατα για τα αναίσχυντα αυτά ψεύδη απατεώνων πλαστογράφων (που γιορτάζονται την Μεγάλη Εβδομάδα με αναγνώσματα και ψαλμωδίες μέσα στις χριστιανικές εκκλησίες) ποιός Θεός αγάπης που γνωρίζει το ανήθικο ποιον ενός υποψηφίου μαθητή και πρωτογνωρίζει τη πράξη του τον επιλέγει για να τον φέρει ενώπιον τέτοιας ευθύνης και συνεπειών; Ποιά άπειρη θεϊκή αγάπη και αγαθότητα επιλέγει έναν άνθρωπο που δεν μπορεί να βαστήξει ηθικά μια τέτοια αποστολή έμπιστου μαθητή ώστε να τον κάψει με τέτοιες συνέπειες και να δηλώνει ότι καλύτερα να μην είχε γεννηθεί; Ποιά Αγία αγάπη επιλέγει έναν τέτοιο αδύναμο ηθικά άνθρωπο για έμπιστο του ενώ γνωρίζει ότι αδυνατεί να ανταπεξέλθει ηθικά και θα οδηγηθεί από τις πράξεις του σε αυτοκτονία και αυτοκαταστροφή;

5.7 Αντίστοιχα στην σελίδα "Η προδοσία του Ιούδα – Βασανιστικά ερωτήματα που ζητούν σαφείς απαντήσεις", ο P.D εξηγεί την αφέλεια της αιτίας της προδοσίας για τα περίφημα τρίακοντα αργύρια, ένα ευτελές ποσό που αντιστοιχούσε στην αξία ενός δούλου στην Παλαιά Διαθήκη και ρωτάει τον λόγο που έγινε η υποτιθέμενη προδοσία και δίνει τις αντίστοιχες απαντήσεις που έχουν οι

απολογητές :
Για να εκπληρωθούν οι Γραφές
Ότι αυτό ήταν το Σχέδιο του Θεού
ή αυτό ήθελε ο Θεός
Και τα τρία είναι απαράδεκτα με την υποτιθέμενη ξεκάθαρη θεολογική θέση για την αγαθότητα του θεού και την ελεύθερη προαίρεση του ανθρώπου. Άλλωστε αν ήταν ο Ιούδας αποτέλεσμα του Σχεδίου του Θεού, σημαίνει ότι δεν είχε ελεύθερη βούληση, κάτι τελείως αντιθεολογικό και φυσικά δεν ήταν προδότης και η περίφημη κατάρα εναντίον του ήταν έωλη.

Τα σενάρια, το κάθε ένα χωριστά αλλά και όλα μαζί, αν προσπαθήσει κανείς να τα κάνει μια ιστορία –κάτι που δεν γίνεται, είναι αντίθετα με κάθε λογική ακόμα και θεολογική.

Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο προδοσίας, αφού ο Ιησούς φαίνεται να ήταν γνωστός, ήταν στην Ιερουσαλήμ, εμφανίστηκε σύμφωνα με τα ίδια τα κείμενα στον ναό και σε πλήθος ανθρώπων, αν τον ήθελαν τόσο πολύ μπορούσαν να τον παρακολουθήσουν και να τον συλλάβουν με ησυχία ένα βράδυ. Το μόνο που θα μπορούσε ίσως να ειπωθεί είναι ότι τον κατηγόρησε για κάτι συγκεκριμένο, μόνο που αυτό δεν φαίνεται πουθενά, σε κανένα από τα σενάρια που είδαμε και δεν αναφέρεται τέλος να παραβρίσκεται ούτε καν στην “δίκη” σαν μάρτυρας. Η άγνοια των τριών για το τέλος του και τα τελείως διαφορετικά σενάρια των άλλων δύο, δείχνουν μια λογοτεχνική επινόηση για συγκεκριμένους λόγους.

Το μόνο λογικό, η εφεύρεση της προδοσίας είχε ένα ξεκάθαρο συναισθηματικής επίδρασης στόχο:

> *Οι αφηγήσεις των Ευαγγελίων απαιτούν την δημιουργία ενός ισχυρότατου ξαφνικού σοκ μαζί με μία τραγική έξαρση συναισθηματισμού. Με κανένα τρόπο δεν αφήνουν χώρο στη λογική, στον ορθολογισμό και στην απαγωγική μέθοδο «αιτίας και αποτελέσματος».*

6. Παρουσίαση συγκεκριμένων

συμβάντων

Με βάση τα αναφερθέντα μπορούμε να βγάλουμε μια ενδιαφέρουσα λίστα κάποιων συμφωνιών ή διαφωνιών.

6.1 Με ποια διαδικασία έχουμε την συλλογή των αποστόλων από τον Ιησού

Μαρ: Προσκάλεσε αυτούς που ο ίδιος ήθελε και από αυτούς διάλεξε
Λου: Τους εξέλεξε από τους μαθητές του
Ματ: Τους προσκάλεσε ως μαθητές
Ιωα: Τους εξέλεξε, γνωρίζοντας ότι ο ένας από όλους ήταν ο διάβολος

6.2 Συμφωνούν οι Ευαγγελιστές στα ονόματα των μαθητών;

Όχι υπάρχει διχογνωμία μεταξύ Θαδδαίου και άλλου Ιούδα.
Μάρ. και *Ματ*.: Θαδδαίος
Λου., *Πρξ*. και *Ιωα*.: Ο άλλος Ιούδας

6.3 Ο άλλος Ιούδας πώς παρουσιάζεται;

Μαρ. και *Ματ*: Αδερφός του Ιησού και του Ιακώβου και του Ιωσή και του Σίμωνος, προφανώς υιός Ιωσήφ και δεν είναι μαθητής.
Λου: Υιός του Ιακώβου, μαθητής του Ιησού
Επιστολή Ιούδα: Αδελφός Ιακώβου, δούλος του Ιησού
Πρξ: Υιός Ιακώβου μαθητής του Ιησού
Ιωα: Χωρίς διευκρίνιση, ως « Ιούδας όχι ο Ισκαριώτης », μαθητής του Ιησού.

6.4 Σε ποιό σπίτι έγινε το πανάκριβο μπάνιο στη Βηθανία;

Μαρ. και *Ματ*: Οικία Σίμωνος του λεπρού
Λου: Το αγνοεί.
Ιωα: Οικία του Λαζάρου

6.5 Ποιά ήταν η γυναίκα που έκανε το μπάνιο;

Μαρ. και *Ματ*: Ανώνυμη
Λου: Το αγνοεί
Ιωα: Η Μαρία, αδερφή της Μάρθας και του Λαζάρου

6.6 Ποιός ή ποιοί αντέδρασαν για το μύρο;

Μαρ: Κάποιοι που ήσαν εκεί

Λου: Το αγνοεί
Ματ: Οι μαθητές του
Ιωα: Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης που ήταν και κλέπτης

6.7 Πώς αντέδρασαν οι μαθητές στην αναγγελία περί προδοσίας;
Μαρ: Λυπήθηκαν και ρωτούσαν ο καθείς «μήπως είμαι εγώ;»
Λου: Διαφιλονίκησαν μεταξύ τους για το ποιος είναι ο πιθανότερος ένοχος
Ματ: Λυπήθηκαν και ρωτούσαν ο καθείς «μήπως είμαι εγώ;» αλλά μόνο ο Ιούδας επέμεινε και ξαναρώτησε στο τέλος.
Ιωα: Κοιταχτήκαν μεταξύ τους και μόνο ο αγαπημένος μαθητής ρώτησε κρυφά.

6.8 Σε ποιόν ή ποιούς απάντησε ο Ιησούς για το ποιος είναι ο προδότης
Συνοπτικά:
σε όλους.
Ιωα: Στον μαθητή που αγαπούσε, αλλά αυτός δεν το κατάλαβε.

6.9 Σε ποιόν χώρο έγινε η αναγγελία στον Πέτρο ότι θα Τον απαρνηθεί τρεις;
Μαρ: Στη Γεσθημανή
Λου. και *Ιωα*.: Στον χώρο που έγινε ο Μυστικός Δείπνος
Ματ: Στο όρος των Ελαιών και πριν πάνε στη Γεσθημανή

6.10 Ποιούς συνόδευε ο Ιούδας για την σύλληψη του Ιησού;
Μαρ. και *Ματ*.: Πολύς όχλος οπλισμένος με μαχαίρια και ξύλα σταλμένους από τους αρχιερείς, γραμματείς και πρεσβύτερους.
Λου.: Όχλος
Ιωα: Στρατιωτική σπείρα με χιλίαρχο και υπηρέτες αρχιερέων και φαρισαίων

6.11 Ποιό ήταν το σημάδι για την παράδοση;
Συνοπτικά: Να φιλήσει ο Ιούδας τον Ιησού.
Ιωα: Κανένα, ο Ιησούς αυτοπαραδόθηκε

6.12 Τί γνωρίζουμε για τον Ιούδα αμέσως μετά την σύλληψη του Ιησού;
Μαρ. *Λου*.: Τίποτα
Ματ: Μεταμελήθηκε, επέστρεψε τα 30 αργύρια, και αυτοκτόνησε με απαγχονισμό.
Πρξ: Αγόρασε με τα αργύρια αγρό, και πέφτοντας πρηνήρης από το σώμα του βγήκαν έξω τα σπλάχνα.
Ιωα: Έπεσε κάτω τη στιγμή της σύλληψης και δεν έχουμε άλλη πληροφορία.

Στοιχεία-ιδέες και από:
Φιλοσοφία και Σκεπτικισμός στην Αθήνα (στο FB) https://t.ly/INcrV
“Η προδοσία του Ιούδα – Βασανιστικά ερωτήματα που ζητούν σαφείς απαντήσεις”

Εικόνα:
Η κλήση των Αποστόλων, 1481, Domenico Ghirlandaio (1448–1494)
Τοιχογραφία (νωπογραφία) Βατικανό-Καπέλα Σιστίνα 3,4×5,7μ, Wikimedia Commons

Φιλίστωρ